

Regeringen samtidig kunde opretholde paa Finansloven Bevillingerne til kulturelle og samfundsnyttige Formaal og alligevel have noget tilovers til forskellige andre Omkostningers Bestridelse. Det vil det betyde, set fra Statskassens Side. Og set fra Skatteyderens Side vil det betyde, at alle de mindre Skatteydere med mindre end ca. 13,000 Kr. Formue ville blive lemfældigere behandlede end efter Regeringens Forslag, at de mindste vilde faa en Lettelse, en ikke saa helt lille endda. Det vil for de middelstore Skatteydere betyde en Forhøjelse, men i de fleste Tilfælde en ret uønskelig, og kun for de meget store Formuebesiddere vilde Forhøjelsen blive af større Betydning og dog vistnok i intet Tilfælde saa stor, at den rykkede dem ned fra det sociale Niveau, hvorpaa de befinde sig, i en væsentlig lavere social Sfære. Om en Mand med en Formue paa 2 Mill. Kr. i Stedet for at betale godt 3,000 Kr. i Formueskat, som Regeringsforslaget kræver, skal betale 17—18,000 Kr., vil jo ikke i nogen nævneværdig Grad influere paa hans sociale Stilling, men Virkningerne heraf ville for Statskassen og for hele Indbegrebet af Skatteydere her i Landet blive af enorm Rækkevidde.

Hvad der gælder Indkomst- og Formueskatten, at de efter min Opfattelse tage alt for lempeligt paa de velstillede Dele af Befolkningen, gælder ogsaa for den lille Stump af Lovforslaget, som angaar Selskabsbeskatningen. Her ere Rammerne for Beskatningen blevne en Smule udvidede derved, at man medoptager Beskatning af Forbrugsforeninger og Andelsselskaber for den Del af deres Virksomhed, der bestaar i Detailsalg fra Butik, og samtidig er Skatteprocenten forøget fra 2 til 3, men denne Beskatning gælder nu ligesom tidligere kun Overskuddet ud over de første 4 pCt. Udbytte, hvad der staar for mig som baade skatteteknisk principløst og finansielt uforsvarligt. Man kunde ved at optage hele Aktieudbyttet til Beskatning og forøge Procenten noget vinde et betydeligt finansielt Resultat, uden at der i Virkeligheden fra nogen Side var Grund til at rejse berettiget Anklage. Jeg nævner blot, at de skattepligtige Selskabers Nettoudbytte ved Ansættelse til Skat for Aaret 1910—11 er opgjort til 66 Mill. Kr., og det er et Tal, som stadig vokser, saa det er udenfor al Tvivl, at f. Eks. en 5 pCt. Beskatning af hele Udbyttet vilde kunne give 3½ Mill. Kr. i Stedet for den liden Sum, der her er Tale om. Jeg forstaaer ikke, at den højtærede Finansminister ikke i denne Tid, da Riget fattes Penge, har

gjort Skridt til at tage dette Skatteobjekt noget kraftigere under Bearbejdelse.

Nu forudser jeg ganske vist, at ved at tale om en forøget Formue- og Aktieskat paadrager jeg mig den allerhøjeste Unaade fra det ærede Medlem, der har gjort det til sin Opgave her i Tinget at staa som trofast Skildvagt ved Kapitalisternes Pengeposer og straks raabe Alarm, naar der er Tale om at tage en Smule mere Skat fra dem. De vide alle, hvem jeg tænker paa: det ærede Medlem fra Nyborg (Birch). Det ærede Medlem har allerede adskillige Gange talt indtrængende til os om, at vi endelig ikke maatte tage for haardt paa de stakkels Kapitalister, og har forleden opstillet et stort Regnestykke, hvorefter Forholdet vilde blive, at hvis det foreliggende Forslag og det Forslag om kommunal Beskatning, som vi sidste Aar vedtog her i Folketinget, bleve til Lov, kunde en Kapitalist i Esbjerg komme til at betale indtil 38 pCt. af sin Indtægt i Skat til Stat og Kommune. Nu ved jeg ikke, hvad Vægt ærede Medlemmer lægge paa en saadan Beregning, men da det Tal, det ærede Medlem faar som Facit, nu en Gang staar i Tidenden, og der kunde være Fare for, at det løb Landet rundt og blev brugt paa Vælgermøder, har jeg taget mig for at se det en Smule nærmere efter, og jeg maa tilstaa, det vinder ikke ved nærmere Bekendtskab. Det ærede Medlem opererer f. Eks. med et Tal, 4 pCt., som han kalder Aktieskat til Staten. Hvis det ærede Medlem havde gjort sig den Ulejlighed at læse det Lovforslag, han taler om, vilde han have set, at Aktieskatten til Staten kun foreslaas sat til 3 pCt. Det ærede Medlem regner endvidere med en Skat paa 3½ pCt. af Indtægten, hvad der forudsætter et Udbytte paa ca. 4½ pCt. af Aktiekapitalen, og dette vil atter sige, at den Aktieskat til Staten, der hos det ærede Medlem optræder som 4 pCt., reduceres til kun 1/3 pCt., og der er dog nogen Forskel paa disse to Størrelser. Det ærede Medlem glemmer endvidere ved Beregning af Skatten de lovbestemte Fradrag paa 700 Kr. af enhver Indkomst samt 85 Kr. for hvert Barn i Provinsbyerne. Han begynder med at lægge Kildearts- og Lejlighedstillæget til og trækker først siden hen Aktieskatten fra, hvorved Tillæget bliver i samme Grad uforholdsmæssig stort, og Resultatet uforholdsmæssig højt. Resultatet af alt dette er, at Facit kommer til at fjerne sig et godt Stykke fra det virkelige Forhold. Hvis vi opstille et konkret Eksempel og tage en Mand med en Indtægt af 25,000 Kr. — det fremgaar af det ærede Medlems Tal for Statsindkomsts-katten, at han